

PRIMA : RH Prekršajni Sud u Rijeci
Užarska

Naš znak: 035/2013-EF
Rijeka, 27.11.2013.

Predmet: Zalba na presudu - prekršajna prijava radi „dozvole za gospodarenje otpadom“ protiv industrijskog pogona – ljevaonice metala ARDENS d.o.o.

Poštovani,

Ovim putem želim iznijeti svoju žalbu na presudu u gore navedenom predmetu.

Smatram da moja žalba ima 2 osnove, odnosno razloga po kojima je krivo utvrđeno činjenično stanje..

PRVI RAZLOG – nalaz Državnog odvjetništva u Rijeci:

Nakon što sam tokom proljeća 2013 g. dobio poziv na Sud u ovom predmetu, smatrao sam dana nam se čini velika nepravda. Dakle, to svoje mišljenje sam bazirao na činjenici da smatram da nam je inspekcija 2011 donesla potpuno pogrešna rješenja i u tužbenm zahtjevu potpuno krivo primjenjuje Zakon. Jedan od velikih argumenata koje sam imao jest činjenica da najveće ljevaonice u Hrvatskoj inspekcije nikada nisu niti tražile da imaju takve dozvole kakve od nas najedanput traže, inzistiraju na njima i zabranjuju nam rad uz namjeru „pečaćenja“.

Jer mi je osobno poznato da su iste te inspekcije Ministarstva zaštite okoliša vršile po raznim osnovama nadzore npr. u ljevaonici 3. MAJ, u ljevaonici BrodoSplit-TDM i NIKADA IM NITKO nije ni spomenuo da bi morali imati nekakve dozvole za gospodarenje otpadom, iako svi oni (i to u daleko, daleko većoj mjeri) koriste „otpadne metale“ u proizvodnji.

Ako svi živimo i radimo u istoj državi, pod istim Zakonima, ako u Ustavu RH stoji odredba o „jednakosti svih pred Zakonom“, ako doslovno ISTE PODRUČNE inspekcije npr. vrše nadzor u ljevaonici ARDENS i ljevaonici 3.MAJ-MiD ... zašto su im zaključci u primjeni Zakona tako različiti ?

Dakle, nema dileme da ljevaonica 3. MAJ MiD nema dozvole za gospodarenje otpadom. To je u ovom postupku potvrdio npr. i g. Škunca iz Grada Rijeke.

Nema niti dileme dali ljevaonica 3.MAJ koristi „otpadne metale“ u ljevanju tzv. „sivog ljeva“. Metalna šarža (dakle sastav materijala) koji se ulaže u peć za ljevanje „sivog ljevanog željeza“, sastoji se cca. od 50 % „otpadnih čeličnih limova“. To je u njihovom slučaju, tj. u slučaju ljevanja „sivog ljeva“ tehnološka nužnost, takakv sastav mora biti da se dobije ljevano željezo.

Dakle, i u 3.MAJ-u se radi ista stvar kao u našoj ljevanici – samo u ENORMNO većim količinama. 3.MAJ-MiD i BrodoSplit-TDM godišnje pretapaju reda veličine 1.000 tona otpadnog čelika !

E sad, kako bih se uvjerio dali ljevaonice metala doista moraju imati „dozvole gospodarenje otpadom“, 14.5.2013 poslao sam Državnom odvjetništvu prijavu protiv 3.MAJ-MiD-a kao i BrodoSplit-TDM-a, po osnovi „neimanja dozvole za gospodarenje otpadom“. Poslao sam to i nekim ministrima, gradonačelniku itd.

Kako ova prijava nebi „završila u ladici“ ili se rješavala 10 godina, namjerno sam je napisao u dramatičnom tonu, iako sam od početka imao mišljenje da nitko od njih, kao niti ARDENS, ne krši Zakon. Ali ako je tužbeni zahtjev inspekcije, koji je temelj ove prekršajne prijave, ispravan – onda i 3.MAJ-MiD, i BrodoSplit-TDM i još mnogo, mnogo, mnogo, proizvodnih tvrtki u RH „krše Zakon“.

Pa kako se onda „domino efektom“ nebi zatvarali pogoni ljevaonica u RH ili sličnih proizvodnih tvrtki s istim problemom, najbolje da neka druga institucija provjeri dali je inspekcija zaštite okoliša u svojoj prijavi protiv ARDENS-a u pravu ili nije.

Jer, zašto bi pri tome ljevaonica ARDENS trebala biti „crna ovca“, ja neznam.

U prilogu je moja prijava i odgovor Državnog odvjetništva u Rijeci. Odgovor sam dobio tek prije nekoliko dana i zato ga nisam mogao priložiti kao dokaz tokom glavne rasprave.

Zaključak iz dopisa dobivenog od strane Državnog odvjetništva u Rijeci, jest da ljevaonica 3.MAJ-MiD ne krši Zakon ! Moj je komentar : bravo i svaka čast !

Napokon se pokazalo da nemože biti Zakonito da ako u ljevačku peč u firmi ARDENS stavimo komad metala porjekla „otpad“ da je to „kršenje Zakona“, ali kada to isto napravimo u ljevaonici 3.MAJ-MiD da to nije kršenje Zakona. Jer „dozvolu gospodarenja otpadom“ nema ni ARDENS ni 3.MAJ-MiD.

Ako živimo u istoj državi i poslužemo pod istim Zakonima, valjda nadležne inspekcije na isti način primjenjuju Zakon, podzakonske akte i upute svojeg nadležnog Ministarstva.

DRUGI RAZLOG ZA ŽALBU : Utvrđivanje opsega i realne „granice“ primjene Zakona

Zakon o otpadu koji se u ovom predmetu primjenjuje, ima u sebi čl.3, st.1., toč.9 koji kaže da je „oporaba svaki postupak ponovne obrade otpada ...“ i čini mi se da se presuda ovog Suda na njemu bazira. Zatim se na drugim mjestima u Zakonu navodi da se za „oporabu otpada“ mora ishoditi dozvola.

Međutim, u ovom Zakonu nigdje decidirano ne piše na koga se primjenjuje ovaj Zakon, i gdje je ta GRANICA kada nešto smatramo otpadom ili „oporabom otpada“ u smislu ovog Zakona.

Možda će na prvi pogled izgledati jednostavno : granica ni opseg Zakona nisu decidirano utvrđeni, zato se onda moramo doslovno i bukvalno držati čl.3.st.1 ... itd, dakle, primjena na sve, bezgranično. Od čačkalice u kontejneru za smeće na dalje.

Mišljenja sam da to ipak nije točno. Negdje ta granica mora postojati.
Trebamo je onda indirektno iz odredbi Zakona utvrditi.

Ako ćemo opseg definirati kao „baš na sve, sve i bezgranično sve“ onda bi postojale apsurdne situacije :

a) Situacija iz domaćinstva :

Npr. u svojem domaćinstvu ostanu nam stare novine.

Odložimo ih u kontejner za smeće.

Tada dođe neki naš susjed, uzme te novine i koristi ih u svojem domu da zapali vatru u peći.

Dali je taj moj susjed prekršio Zakon o otpadu ili mora prije nego uzme stare novine iz kontejnera za smeće ishoditi „dozvolu za gospodarenje otpadom“ ?

Očito je da je ovo apsurd. Ali gdje to u Zakonu o otpadu piše da on NEMORA imati dozvolu za gospodarenje otpadom ? Gdje je ta odredba o oslobađanju od Zakona mog susjeda ?

b) Situacija iz gospodarstva :

Tiskara Novog Lista kupuje papir za tisak novina.

Tiskara se čak i hvali činjenicom da koristi „reciklirani papir“. Tom je papiru porijeklo „otpad“.

Dali onda tiskara mora imati dozvolu gospodarenja otpadom ?

Dali je taj reciklirani papir „otpad“ ? Ili je industrijska sirovina, iako je došao sa otpada ?

Ako nije otpad – po kojoj odredbi Zakona je taj papir „prestao biti otpad“ ?

Po kojem članku Zakona onda papir, koji je u jednom trenutku „otpad“, u drugom trenutku postaje „sirovina za tisak novina“, a na kraju postaje „proizvod“ jedne tisare, dakle novina na kiosku ?

Pročitao sam Zakon o otpadu mnogo puta i takve, u životu realne situacije, u ovom Zakonu se NIGDJE NE SPOMINJU !

Doslovna primjena Zakona o otpadu znači da je tiskovina Novog Lista „otpad“ a ne „proizvod“ !

c) Paralela sa drugim Zakonima :

U Zakonima koji se odnose na obavljanje gospodarskih djelatnosti npr. negdje piše da svaki gospodarski subjekt koji se bavi krojačkim poslom mora imati osobe koje polažu „šnajderski ispit“, i da svoj obrt prijavljuje kao „krojački obrt“.

Dali onda kirurg u bolnici isto mora imati „šnajderski ispit“ ... ako u svojem poslu povremeno vrši i „šivanje“ ? Šivanje njemu nije posao, ali se povremeno služi i tom tehnikom.

Naravno da će sa na ovo svatko nasmijati i reći da je to glupost, ali to objašnjava što znači „doslovna“ i „bezgranična“ primjena Zakona. Zato u mnogim Zakonima postoji objašnjenje i decidirano se navodi na koga i kada se Zakon primjenjuje – ali Zakon o otpadu tumači se kao da granica i opsega NEMA !

Dakle gdje je ta granica primjene Zakona o otpadu ?

Ako već u Zakonu decidirano nije naveden opseg Zakona, nadam se da je svakom jasno da su „situacije

a) i b) „ potpuno realne iz života, i da nekakva granica primjene Zakona očito mora postojati.

Kako je ta, danas novina, a nekada otpadni papir, postala proizvod tiskare ? Gdje je to u Zakonu ?

Ja smatram da se ta granica Zakona vidi prije svega iz čl.21 i 22.

Dakle, tamo se navodi da subjekti koji gospodare otpadom moraju poslovati u zgradama namjenjenim za gospodarenje otpadom, a takve zgrade smiju biti locirane u industrijskim zonama, te ih se mora unaprijed definirati GUP-om itd.

Pa iz toga se vidi „osobna karta“ tvrtke koja gospodari otpadom !

***To je tvrtka koja se „bavi otpadom“, čija je to glavna i osnovna djelatnost.
To su tvrtke poput „sakupljača otpada“, „obrađivača otpada (koji ga recikliraju), deponiji otpada,
uništavači otpada (npr. spalionice i sl.).***

Inače tko drugi „posluje u zgradi namjenjenoj gospodarenju otpadom“ ?

Dali u takvoj zgradi posluje „ljevaonica metala“ ? Ne.

Dali u takvoj zgradi posluje „tiskara novina“ ? Ne.

Dali u takvoj zgradi posluje „tvornica brodskih motora“ ? Ne.

Zanimljivo, a svi gore nabrojani subjekti nekada u proizvodnji koriste i „otpad“.

Svi oni posluju u zgradama čija je namjena njihova djelatnost (ljevaonica, tiskara, tvornica ..)

Taj pojam je dobro obrazložen u prijedlogu Zakona iz 2011 g. gdje lijepo piše – „gospodarenje otpadom“ se ne odnosi na klasične inustrijske pogone. U industrijskim pogonima otpad prestaje biti otpad i postaje klasični proizvod jer „ishod gospodarenja otpadom je OTPAD“.

Dakle, dali onda „u zgradi za gospodarenje otpadom“ posluje „deponij otpada Marišćina“, tvrtka za prikupljanje otpada „Metis“, „Cios“ ili neki „reciklažni pogon“ ?

Da ! Nadam se da smo time otkrili na koga se Zakon o otpadu u tom smislu i primjenjuje !

Dali se odredbe o krojačkoj djelatnosti odnose na „bolnice“, iako se i u njima „šiva“ ?

Ako je to jasno samo po sebi – zašto onda nije jasno da :

LJEVAONICA METALA NEMOŽE POSLOVATI U ZGRADI NAMJENJENOJ ZA GOSPODARENJE OTPADOM ! NEMOŽE – zbog drugih Zakona!

Nemože i zato jer će je onda kazniti neke druge inspekcije !

Ako teoretski uspijemo prenamjeniti zgradu ljevaonice u „zgradu za gospodarenje otpadom“ i ishodimo dozvolu, onda će nas sutra kazniti gospodarska inspekcija zato što ljevamo metale u „zgradi nemjenjenoj gospodarenju otpadom“ a ne u „zgradi ljevaonice“.

Gdje prestaje taj „inspekcijski ping – pong“ ?

Recimo hipotetički da ljevaonica ARDENS ili ljevaonica 3.MAJ-MiD ili tiskara Novog Lista prođe cijeli taj postupak, napravi sve što Zakon o otpadu traži i dobije dozvolu gospodarenja otpadom.

Tada bi, kao posljedicu ovog postupka, u zemljišne knjige bilo upisano da je zgrada u kojoj posluju ove tvrtke „zgrada za gospodarenje otpadom“. Jer to je PREDUVJET iz čl.21. i 22. da se dozvola dobije. Ali što će se onda desiti sa drugim Zakonima ?

Dali onda moja ljevoanica može dobiti „suglasnost za obavljanje djelatnosti ljevanja metala“ od nadležnog ureda za gospodarstvo ... da bismo se bavili ljevanjem metala ?

Oni će reći – NEMOŽE, ljevanje metala se može vršiti u zgradi industrijske namjene, u „ljevaonici“.

Dali je realan apsurd da „ljevaonica metala“ ARDENS posluje u zgradi koja je u zemljišnim knjigama upisana kao „zgrada za gospodarenje otpadom“ ?

Dali je realan apsurd da „tvornica motora“ koja posluje u tvornici motora 3.MAJ-MiD te ima i pogon ljevaonice, posluje u zgradi koja je u zemljišnim knjigama upisana kao „zgrada za gospodarenje otpadom“ ?

Kako će se onda tvornica motora zvati – „tvornica otpadnih motora“ ?

Dali je onda realan apsurd da „tiskara“ Novog Lista posluje u zgradi koja je u zemljišnim knjigama upisana kao „zgrada za gospodarenje otpadom“ ? Tiskara u „zgradi za gospodarenje otpadom“ !?

Što onda oni tiskaju – „smeće“ od novina ?

Dakle, ako Zakon o otpadu nema decidirana izuzeća od Zakona, i nema decidirane odredbe na koga se odnosi, te ako nema decidirane odredbe kada nešto što je bilo otpad više nije otpad (razmislite o ciklusu otpadni papir -> reciklirani papir -> novine), onda znači da Sud mora na indirektan način zaključiti koji je opseg ovog Zakona, na koga se odnosi a na koga ne.

EPILOG

Na lokaciji Vodovodna 39 metali se ljevaju već ca. 70-80 godina. Prije nas poslovala je tvrtka „ljevaonica Industrooprema“ koja je npr. 70-ih godina zapošljavala blizu 100 zaposlenih, te krajem 90-ih otišla u stečaj..

Nakon 2003. moja tvrtka je **uz suglasnost i podršku Grada Rijeke** pogon „podigla iz pepela“. Zapošljavali smo 15-20 ljudi. Proizvodili smo odljevke za brodogradnju, dijelove motora Uljanik strojogradnje, Brodosplit-TDM-a, AdriaDiesela.

Proglasivši nas 2011 g. „pogonom za obradu otpada“ do temelja je uništena ova proizvodnja !

Cijelu 2012 g. pokušavao sam ishoditi tu famoznu dozvolu, dok nisam shvatio da je to NEMOGUĆE.

Tako da taj pogon koji neki smatraju „pogonom za obradu otpada“, iako je 2011 g. proizvodio i dijelove za nuklearne centrale, od početka 2013 g. zapošljava, proizvodi i prihoduje:

- nula djelatnika
- proizvodi nula tona
- ostvaruje nula kuna prometa

Drugim riječima : stoji, sakuplja prašinu, čeka Sudsku presudu i vjerojatni stečajni postupak. Račun je blokiran, jer prihoda nema.

Nekretnina stoji oglašena u 3 agencije (Dogma, Lider, Remax) da ju „prodam za bilo što“.

Samo da se svega toga riješim.

Ako se pogon uskoro ne proda – slijedi stečaj i „rasprodaja po kili“.

Pri tome upiti za ljevanje pristižu gotovo svakodnevno, iz cijele Evrope.

Što nije uništila kriza u ovoj zemlji – uništiti će ovakvi slučajevi.

Što se mene osobno tiče, prije 5-6 godina u dvije proizvodne tvrtke zapošljavao sam cca. 30 do 35 djelatnika. Toga više nema. Ovaj slučaj mi je prvo uništio jednu tvrtku, a onda kao garanta kredita za kupnju ljevaonice – uništio i drugu tvrtku. Sada su obje u blokadi iz osnova potraživanja ERSTE banke.

Ja sam kao mag. ing. prijavljen na nekoliko „job search“ portala po Evropi i Svijetu, jer nemam izbora nego da odem živjeti i raditi negdje gdje neću morati objašnjavati da „ljevanje metala“ i „deponij otpada Marišćina“ nisu jedno te isto.

Dali se ja kao poduzetnik mogu boriti protiv inspekcije, njihovih pečata, Sudova, enormnih kazni ? Pri tome nisam nikoga prevario, opljačkao, ubio.

Samo smo radili isti posao kao i 70 godina ranije na istom mjestu. Službe Grada Rijeke su nam dale podršku, dozvole i rekli „super, otvorite ljevaonicu baš tu i na tom mjestu“.

Pokušao sam sve u mojoj moći da „zadovoljim inspekciju“, koliko god mi je njihovo traženje zvučalo apsurdno. Pokazalo se da je to nemoguće, nerealno. Ardens nemože dobiti dozvolu kakvu oni traže čak niti da nam narastu krila i počnemo letjeti.

Zato je pogon zatvoren, radnicima su raskinuti radni odnosi, uskoro će se sve jeftino rasprodati i ugasiti za sva vremena. Ja ću nažalost vjerojatno postati „gastarbeiter“. Ja to nisam namjeravao niti tražio, ali što drugo ? U RH nema odgovarajućeg posla, čak niti za magistre inžinjere. I ja imam dijete kojem trebam platiti vrtić svaki mjesec.

Kada bih bio uvjeren da doista jesam prekršio Zakon, nebih se žalio i platilo bih izrečenih 3.333 kn. Tvrtka Ardens ima blokiran račun, i ako se hitno ne nađe kupac za nekretninu, stečaj je siguran.

ZADNJA REČENICA

Dakle neki dan dobio sam odgovor Državnog odvjetništva.

Oni kažu : ako 3.Maj-MiD stavi otpadni metal u peć ... tu nema kršenja Zakona.

I to im je „kao izvještaj“ podnesla ista ta inspekcija.

A zašto bi onda bilo da „kada ARDENS stavi otpadni metal u peć“ .... to jest kršenje Zakona ?

Meni zaključak o oslobađajućoj presudi .... izgleda kao jedini mogući odgovor !

Za ARDENS d.o.o. RIJEKA

Edi Filipović, mag.ing.
direktor